

Projekt Nr BRM.0006.621...2020

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA USTROŃ

z dnia 2022 r.

w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2022r., poz. 559 z późn.zm.) w związku z art. 54§2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 329 z późn.zm.)

Rada Miasta Ustroń
uchwala:

§ 1.

Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę Pani Anny Horzyk na uchwałę nr XXXIX/587/2022 Rady Miasta Ustroń z dnia 24 czerwca 2022r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w Ustroniu w granicach następujących ulic: Jana Wantuły, Pod Skarpą, Partyzantów, 3 Maja, Parkowej, zachodniej granicy rzeki Wisły, Akacyjowej, Katowickiej - wraz z odpowiedzią na skargę - jak w załączniku do uchwały.

§ 2.

1. Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Miasta.

2. Upoważnia Burmistrza Miasta do przekazania wniesionej skargi wraz z odpowiedzią na skargę oraz do reprezentowania Miasta Ustroń przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym, a nadto do udzielania dalszych pełnomocnictw.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
Maria Sik
Kt - B -

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Ustroń

z dnia 25 sierpnia 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2

44-100 Gliwice

Skarżący: Anna Horzyk
ul. Jelenica 21 AA, 43-450 Ustroń
reprezentowana przez radcę prawnego
Krzysztofa Zdankiewicza
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Grunwaldzka 13
31-524 Kraków

Organ: Rada Miasta Ustroń
Rynek 1
43-450 Ustroń

Odpowiedź na skargę

W odpowiedzi na skargę wniesioną przez Panią Annę Horzyk na uchwałę Nr XXXIX/587/2022 Rady Miasta Ustroń z dnia 24 czerwca 2022r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w Ustroniu w granicach następujących ulic: Jana Wantuły, Pod Skarpą, Partyzantów, 3 Maja, Parkowej, zachodniej granicy rzeki Wisły, Akacjowej, Katowickiej, **Rada Miasta Ustroń wnosi o:**

- 1) **oddalenie skargi** z uwagi na jej bezzasadność,
- 2) zasądzenie od Skarżącej na rzecz strony przeciwnej kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Uzasadnienie

W dniu 11 sierpnia 2022r. do Rady Miasta Ustroń wpłynęła skarga Pani Anny Horzyk na uchwałę Nr XXXIX/587/2022 Rady Miasta Ustroń z dnia 24 czerwca 2022r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w Ustroniu w granicach następujących ulic: Jana Wantuły, Pod Skarpą, Partyzantów, 3 Maja, Parkowej, zachodniej granicy rzeki Wisły, Akacjowej, Katowickiej.

W skardze zarzucono:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 w zw. z art. 64 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997r. poprzez zlekceważenie przez Organ uwag Skarżącej zgłoszonych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, art. 140 Kodeksu cywilnego poprzez istotną i niezasadną ingerencję organu w prawa własności nieruchomości Skarżącej, art. 1 ust.2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez brak uwzględnienia w MPZP wymogu uwzględnienia prawa własności Skarżącej, art. 2 ust.2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 3 pkt 50 ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez błędne uznanie przez Organ, iż narzucenie w Uchwale arbitralnie przyjętych wskaźników w postaci niskiego wskaźnika maksymalnej intensywności zabudowy oraz wysokiego wskaźnika minimalnej powierzchni biologicznie czynnej jest zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju, art. 10 ust.1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i nieuwzględnienie przez Organ przy wydawaniu uchwały uwarunkowań wynikających w szczególności z przeznaczenia i zagospodarowania terenu w dotychczasowym planie zagospodarowania przestrzennego, co skutkowało ograniczeniem Skarżącej możliwości zwiększenia zabudowania nieruchomości;

2. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 7 kpa poprzez niewłaściwe zastosowanie i brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, w tym zlekceważenie uwag i argumentów Skarżącej przedstawianych w toku postępowania w sprawie przyjęcia MPZP, art. 7a §1 kpa poprzez niewłaściwe zastosowanie i zinterpretowanie ogólnie sformułowanych przepisów prawa, w tym art. 2 ust. 2 upzp w zw. z art. 3 pkt 50 poś, art. 10 ust. 1 pkt 1 upzp w ten sposób, iż Organ wydając uchwałę rozstrzygnął wątpliwości na niekorzyść Skarżącej, art. 8 §1 kpa oraz art. 10 §1 kpa poprzez odrzucenie uwag składanych przez Skarżącą, uznając je za bezprzedmiotowe.

Biorąc pod uwagę zgłaszane zarzuty Skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej §19 ust. 3 pkt 4 i 5 oraz zasądzenie na rzecz Skarżącej zwrotu kosztów postępowania.

W ocenie Organu wniesiona skarga jest nieuzasadniona i powinna zostać oddalona z przyczyn wskazanych poniżej.

Wniesiona przez Skarżącą skarga sprowadza się do zakwestionowania:

1. zastosowanych w przyjętym Uchwałą Nr XXXIX/587/2022 Rady Miasta Ustroń z dnia 24 czerwca 2022 r. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w Ustroniu w granicach następujących ulic: Jana Wantuły, Pod Skarpą, Partyzantów, 3 Maja, Parkowej, zachodniej granicy rzeki Wisły, Akacyjowej, Katowickiej (dalej również jako „MPZP”, „plan miejscowy”, „uchwała”) następujących wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów:

- minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej - 60 %, co zapisane zostało w § 19 ust. 3 pkt 4 uchwały przyjmującej wyżej wymieniony plan miejscowy,
- maksymalnej intensywności zabudowy - 0,4, co zapisane zostało w § 19 ust. 3 pkt 5 wyżej wymienionej uchwały.

2. uznania wnoszonych przez Skarżącą w dniu 28 grudnia 2021r., 30 maja 2022r. oraz 1 czerwca 2022r. uwag do projektu planu miejscowego za bezprzedmiotowe.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów Skarżącej dotyczących naruszenia przepisów postępowania, w zakresie uznania za bezprzedmiotowe wnoszonych uwag do wyłożonego projektu planu, w tym powoływanych przepisów art. 8§1 kpa oraz 10§1 kpa należy wskazać, iż są one nieuzasadnione.

Procedura uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego odbywa się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W szczególności przepis art. 17 powołanej ustawy precyzyjnie wskazuje tryb uchwalania planu, wymieniając czynności, które organy podejmują kolejno w procedurze planistycznej. Należy wskazać, iż istotne naruszenie w/w procedury może stanowić podstawę do stwierdzenia nieważności podjętej uchwały. W procedurze planistycznej regulowanej przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie stosuje się zatem przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego. Stanowisko to potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 17 czerwca 2004r., sygn. akt OSK 215/04 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż *tryb postępowania w sprawie projektowania i uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest określony przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, lecz ustawą normującą materię należącą do planowania i zagospodarowania przestrzennego. Nie mamy tu więc do czynienia z załatwieniem sprawy administracyjnej po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego. Tożsame stanowisko przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 30 maja 2011r., sygn. akt II SA/Kr, zgodnie z którym postępowanie w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest postępowaniem jurysdykcyjnym prowadzonym na podstawie unormowań zawartych w kodeksie postępowania administracyjnego. Jest to nie tylko postępowanie uchwalodawcze, lecz przede wszystkim postępowanie prawotwórcze, gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego (powszechnie obowiązującym) o charakterze wykonawczym. Procedurę przygotowania, uchwalania i promulgacji aktu prawa miejscowego (a zwłaszcza miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) regulują odrębne od kodeksu postępowania administracyjnego przepisy.*

W konsekwencji całkowicie bezpodstawny jest zarzut Skarżącej, iż Organ naruszył powołane w skardze przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez naruszenie procedur sporządzania i uchwalania planu miejscowego.

Odnosząc się jednakże do zarzutu uznania wnoszonych przez Skarżącą uwag za bezprzedmiotowe należy wskazać, iż projekt planu wykładany był trzykrotnie do publicznego wglądu.

W pierwszym wyłożeniu projektu do publicznego wglądu (które miało miejsce od 27 sierpnia 2021r. do 24 września 2021r., a składanie uwag do 8 października 2021r.) Skarżąca nie złożyła uwag do ustaleń i rozwiązań projektu planu dotyczących zieleni biologicznie czynnej i intensywności zabudowy. Złożyła (uwaga zbiorowa) uwagę dotyczącą drogi dojazdowej przylegającej do działki nr 1478/9. Świadczy to o tym, że Skarżąca wiedziała o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu i możliwości składania uwag. Tymczasem Skarżąca złożyła uwagi w zakresie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej i wskaźnika intensywności zabudowy co do działki numer 1478/9 dopiero podczas drugiego i trzeciego wyłożenia (które miały miejsce odpowiednio od 23 grudnia 2021r. do 24 stycznia 2022r., zbieranie uwag do 7 lutego 2022r. i w terminie od 19 kwietnia 2022r. do 19 maja 2022r., zbieranie uwag do 2 czerwca 2022r.). Należy podkreślić, iż drugie i trzecie wyłożenie dotyczyło części projektu planu i było wynikiem zmian w związku z uwzględnieniem uwag składanych w toku procedury planistycznej. Podstawę do drugiego i trzeciego wyłożenia stanowił art. 17 pkt 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym *burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno: wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w pkt 11, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia* oraz art. 19 ust. 1 i 2 zgodnie z którym *jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku*

uwzględnienia uwag do projektu planu - czynności, o których mowa w art. 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przedmiotem ponownych czynności może być jedynie część projektu planu objęta zmianą.

Z uwagi na to, iż działka Skarżącej o numerze 1478/9 nie była objęta zmianami na skutek niezgłoszenia co do niej uwag podczas pierwszego wyłożenia(w zakresie objętym niniejszą skargą), nie mogła być przedmiotem ponownego (drugiego i trzeciego) wyłożenia. Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami przedmiotem kolejnych wyłożeń mogła być jedynie ta część planu miejscowego, co do której zgłoszono wcześniej uwagi. Uwagi zgłaszane przez Skarżącą w drugim i trzecim wyłożeniu były więc bezprzedmiotowe bowiem nieruchomości, której jest właścicielką nie była objęta ponownym wyłożeniem. W Obwieszczeniu o ponownym wyłożeniu z dnia 16 grudnia 2021r. (II wyłożenie) i z dnia 7 kwietnia 2022r. (III wyłożenie) Burmistrz Miasta Ustroń wskazał wyraźnie, iż ponowne wyłożenie dotyczy „ części terenów objętych planem”. Uzupełnieniem była część graficzna planu stanowiąca załącznik do Obwieszczenia, na której zarówno w II jak i III wyłożeniu zaznaczono linią różową przerywaną „granice terenów projektu planu ponownie wyłożonego do publicznego wglądu”. Tereny te nie obejmowały działki Skarżącej bowiem, jak już wyżej wskazano, nie zgłoszono co do niej uwag w pierwszym wyłożeniu, jak również nie były przedmiotem zmian zaproponowanych przez Burmistrza Miasta czy Radę Miasta Ustroń.

Tym samym rozpatrzenie merytoryczne czy wręcz uwzględnienie uwag Skarżącej zgłaszanych podczas drugiego i trzeciego wyłożenia stanowiłoby naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego i mogłoby być podstawą do stwierdzenia jego nieważności!

Powyższe okoliczności przedstawione przez Organ winny być już wystarczające i zmierzać do oddalenia skargi.

Niezależnie od powyższego Organ poniżej przedstawia również stanowisko dotyczące zarzutów prawa materialnego podnoszonych przez Skarżącą.

Zastosowanie w planie miejscowym wskaźnika intensywności zabudowy jest obligatoryjnym obowiązkiem wynikającym z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przyjęte w planie miejscowym wskaźniki i parametry powierzchni biologicznie czynnej i intensywności zabudowy nie dotyczą tylko terenu 25MN1, na którym położona jest działka nr 1478/9 będąca własnością Skarżącej, lecz dotyczą wszystkich terenów o symbolach MN1 objętych przedmiotowym planem miejscowym.

Zastosowane wskaźniki i parametry wynikają z wytycznych obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń, oraz faktu, że plan dotyczy miasta Ustroń będącego miejscowością uzdrowiskową, na której z mocy prawa należy zapewnić odpowiednie powierzchnie zieleni biologicznie czynnej i umiarkowaną intensywność zabudowy.

Na obszarze Miasta Ustroń występują strefy A, B i C ochrony uzdrowiskowej, na których wymagane jest obligatoryjne zapewnienie minimalnej powierzchni zieleni biologicznie czynnej - odpowiednio 65 % (strefa A), 50 % (strefa B) i 45 % (strefa C).

Obszar przedmiotowego planu miejscowego znajduje się w strefie B i C ochrony uzdrowiskowej i w celu zapewnienia bilansowania się potrzeb powierzchni zieleni biologicznie czynnej w skali całego obszaru wymagane jest zastosowanie zaskarżonych wskaźników i parametrów.

Na marginesie należy wskazać, iż w związku z uchwaleniem przedmiotowego planu miejscowego, poprzez ustalone w planie wskaźniki i parametry zwiększono możliwość zabudowy działki będącej własnością Skarżącej w porównaniu do planu miejscowego obowiązującego przed uchwaleniem planu.

Według planu miejscowego obowiązującego przed uchwaleniem przedmiotowego planu istniała możliwość lokalizacji zabudowy na powierzchni około 314 m² działki (w związku z zaplanowanym przez działkę przebiegiem drogi publicznej). Aktualnie według wskaźników planu obowiązującego istnieje możliwość zabudowy na około 370 m² powierzchni działki, co jest odpowiednią wartością przy przeznaczeniu działki dla uzupełniania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Biorąc pod uwagę powyższe, skarga winna ulec oddaleniu z uwagi na jej bezzasadność.

RADCA PRAWNY
patrycja
Maria Sik
Kt - B -

NACZELNIK
WYDZIAŁU ARCHITEKTURY
I GOSPODARKI GRUNTAMI
Aleksandra Kwiecień-Zawada